

Kære venner,

Som tiden flyver og sommeren er over os. Der er også sket meget nyt i Tanzania siden sidst. Bl.a. har vi haft besøg af Sara og Stig Hagen, som vi samarbejder med omkring **Zekana gruppen**. Sara står for at hjælpe dem med produktionen af kort af genbrugspapir, et arbejde der gør at de har noget at stå op til hver dag og mødes som gruppe i kirken og have fællesskab. Er der noget de ELSKER i TZ så er det fester så det blev også til en fest her i foråret, hvor hvert af de 22 medlemmer der er tilbage i gruppen fik en gave, en solar

lampe som var doneret af IAS gennem en indsamling.

Jeg har inkluderet 2 vidnesbyrd her fra 2 af kvinderne fra gruppen:

"Jeg hedder Amina og er 40 år gammel. Jeg har selv fire børn og desuden to ekstra børn som jeg tager hånd om. Det ene barn var efterladt på gaden, så jeg tog ham ind og har haft ham i 8 år. Mit liv inden jeg fik kontakt med Zekana var meget hårdt. Jeg skulle være både far og mor for alle børnene. Jo mere syg jeg blev desto sværere var det at skaffe mad til mine børn. Hvis jeg ikke var begyndt i Zekana, så ville jeg ikke turde tænke på hvordan mit liv ville se ud. Hvis jeg var for syg til at arbejde, så skulle børnene prøve at skaffe mad, så det var virkelig svært.

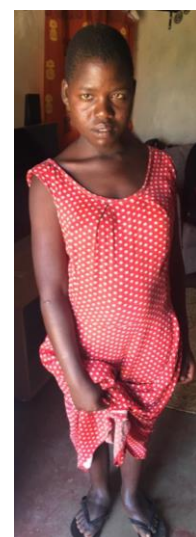
Min udlejer kom og bankede på døren, men jeg havde desværre ikke penge til at betale for min husleje. Ingen af mine børn har fast arbejde, så de er alle afhængig af jeg arbejder hårdt. Zekana gruppen får mig til at føle mig tryk og jeg nyder samværet med andre. Relationerne jeg har med de andre kvinder fylder mig med glæde. Jeg elsker det her arbejde og vi gør det fra hjertet af. Vi beder for det her arbejde vil fortsætte, for det giver livet mening. "

"Jeg hedder Jennifer og er 52 år gammel. Jeg har tre børn og tager mig desuden af tre andre børn. Inden jeg kom til Zekana var jeg meget svag. Jeg kunne kun spise en gang om dagen. På grund af jeg tjente en meget lille løn, kunne jeg heller ikke købe min nødvendige medicin, fordi alle pengene gik til at skaffe mad. Jeg havde ingen penge til at betale husleje. Så livet var meget udfordrende. Jeg er meget taknemlig til Gud for at jeg får hjælp. Jeg prøver at tage mig af mine børn, og at gøre mit bedste for at de får nok mad. Jeg er taknemlig for maden vi får og sender min tak op til Gud. Jeg nyder virkelig det her arbejde og vil gerne fortsætte, for det giver mig en følelse af at være menneske."

Joshua: En af ”vores børn” som jeg før har skrevet om læser jo til klinisk læge. Han er barn nr. 8 ud af en søskendeflok på 10, 7 drenge og 3 piger. 2 af han søskende er døde og hans far døde da han var 10 år på gammel af en kraftig malaria. Joshua er den eneste der har fået en videregående uddannelse. Det var hans drøm siden han var barn at blive læge, så han kunne hjælpe sit eget folk, Masaierne. Hans mor har ikke kunne klare at tage sig af ham, så en kvindelig pastor ved navn Ruth har taget sig af ham og bragte ham til os. Hans brødre ønskede ikke at han skulle gå i skole, men i stedet passe familiens får. Joshua forsøgte forgæves selv at tjene op til den dyre uddannelse med først at arbejde på en cement fabrik hvor han knoklede, men fik en meget lille løn. Men gennem Ruths samarbejde med os i uddeling af nødhjælp i deres område, fandt vi nogle sponsorer der var villige til at betale for hans uddannelse. Joshua er så lykkelig og om alt går vel så bliver han færdig i 2023! en stor tak til jer i som støtter, så vi kan hjælpe mennesker som Joshua.

De kære børn: Her er et udpluk af de børn vi hjælper. Miriamu, min navnesøster som jeg fortalte om i sidste nyhedsbrev har været inde til behandling og har fået sit ben i skinne og fået en FLOT kørestol, hun er bare så stolt. Tænk hvis hun med tiden kan komme til at gå normalt! Bed gerne for hende. Janeth vores lille baby med for stort et hoved overlevede sin operation, men pludselig blev hun dårlig og døde. Det er så trist hver gang vi mister et liv, men vi stoler på hun hviler trygt hos Jesus. Peter Katayai har været indlagt igen. Han var ellers færdig behandlet, men kom retur fordi han var underernæret, men heldigvis var der hjælp at hente på sygehuset og han er nu stabil igen. Juliana sammen med 9 andre børn står på venteliste, vi ønsker jo at hjælpe dem til at få et værdigt liv og håber nogle vil stå sammen med os i vores mange opgaver? Hvis du gerne vil støtte kan du gøre det på følgende måde:

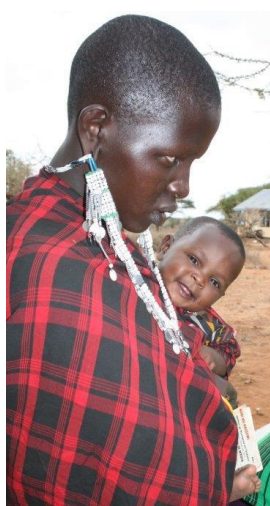
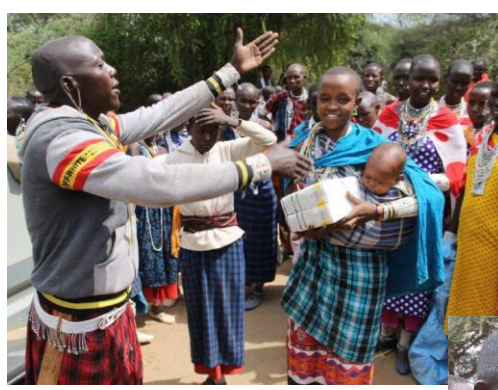

Reg.nr. og konto nr. 97120741793075 mærket "Bjerrers Mission" eller via mobile pay på: MobilePay 18513. Husk du får kun skattefradrag hvis cpr.nr. og adresse er oplyst.

Så-sæd: Tak også for støtte til at vi kunne dele så-sæd ud igen. Familierne er så taknemlige, da mange ikke selv har råd til at købe så-sæd. De har allerede plantet frøene og nu beder de om regn, så de kan få en god høst.

Nødhjælp og baby mad: her i foråret blev vi færdige med at dele den sidste nødhjælp, samt baby mad ud, i kan tro de er taknemlige. Billeder siger mere end 1000 ord.

Per og Mirjam: Der er nu gået et år, siden vi vendte hjem til Danmark fra Tanzania. Per og jeg har reflekteret over det sidste år i Danmark, både over vores skift til et dansk liv, men også mine rejser frem og tilbage mellem Danmark og Tanzania. Jeg ELSKER vores arbejde i Tanzania, men vi må også erkende, at det er hårdt, at være så langt væk hjemmefra i længere tid ad gangen når jeg er ude og rejse. Vi ser at teamet i Tanzania klarer det flot, i de perioder jeg ikke kan være i TZ.

Vi har desværre mistet 75% af den støtte, som vi har fået de sidste år mht. støtte af baby mad og majs. Der ligger flere ting til grund for dette, både corona og krigen i Ukraine spiller en væsentlig rolle. Der er mulighed for, at støtten vender tilbage, hvis situationen ændrer sig til det bedre næste år. Derfor tænker vi at tage en pause i uddeling af nødhjælp og baby mad, men tager det op til revurdering fra næste år, når vi kender endelig status på støtten. Det vil også give teamet og mig en pause fra et meget hektisk program, hvor vi i stedet for vil fokusere på at hjælpe endnu flere børn, der har brug for læge behandling.

Jeg, Mirjam vil stadig rejse til Tanzania, men det vil fremover være kortere ture, hvilket også passer bedre på hjemmefronten. Turene bliver reduceret fra 5-6 uger ned til 3 uger, samtidig vil arbejdspresset reduceres på mine ture. Ændringen vil helt sikkert være godt for os som ægtepar, men også for teamet. Beslutningen er dog svær, da Østafrika og Etiopien netop oplever en forfærdelig tørke, man forventer, at ca. 5 millioner vil dø af sult. Men lad os stå sammen og bede for og stole på at Jesus også har styr på den del.

(Hilary, Obedi, Mirjam, Charles og Allan: Teamet)

Vi håber, at I har forståelse for vores situation og beslutning. Samtidig har vi brug for i stadig bakker os op i vores tjeneste både med økonomi og bøn. Jeg håber på min næste tur bliver i september.

Guds fred

Mirjam og Per